ŞAKA

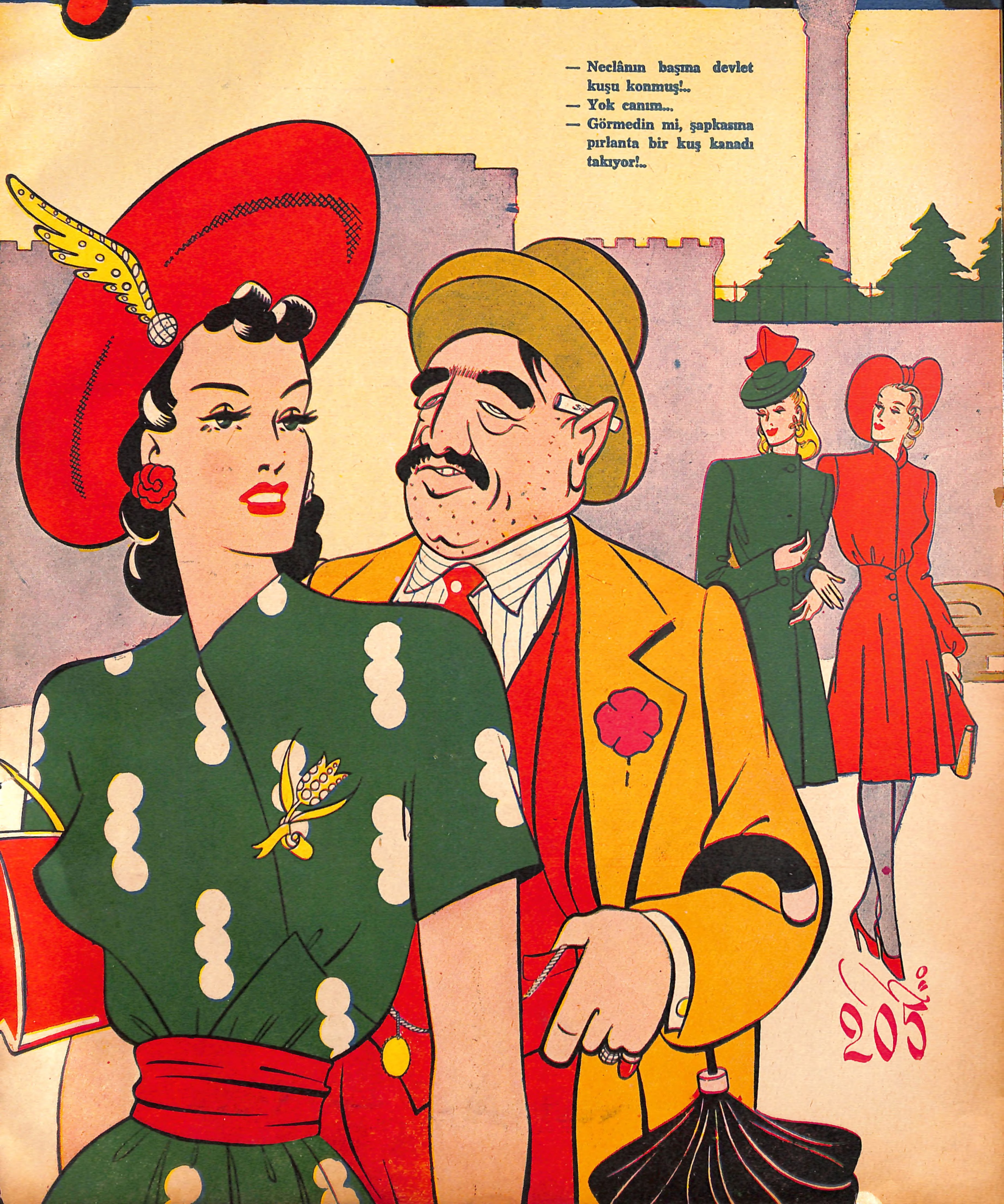

— Neclânın başına devlet kuşu konmuş!..
— Yok canım...
— Görmedin mi, şapkasına pırlanta bir kuş kanadı takıyor!..

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

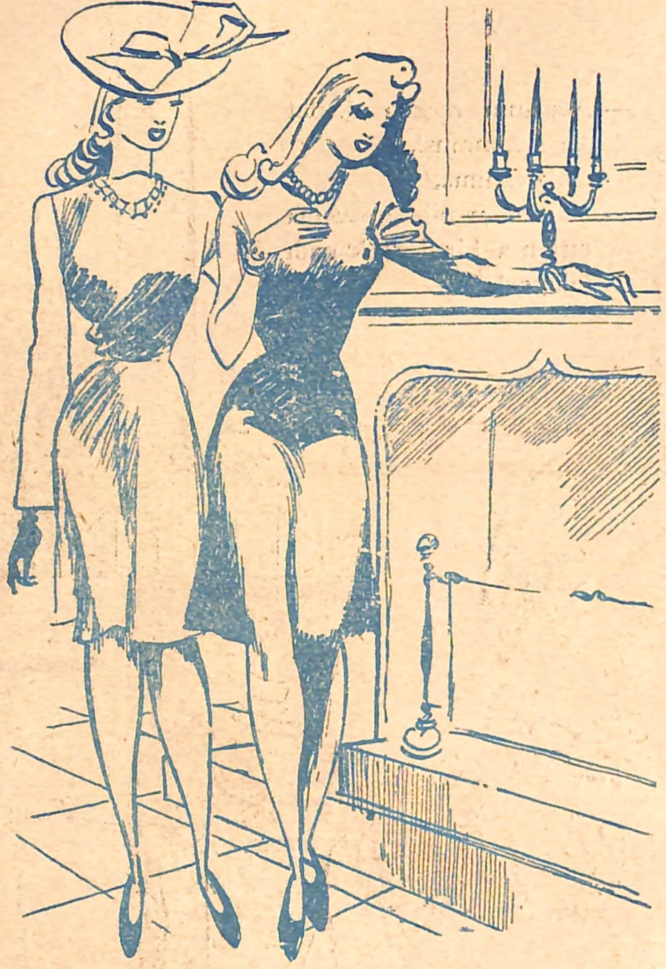

— Bu kış şapka modası ne olacak acaba?..
— Fiatlara bakılırsa baş açık gezmek!..

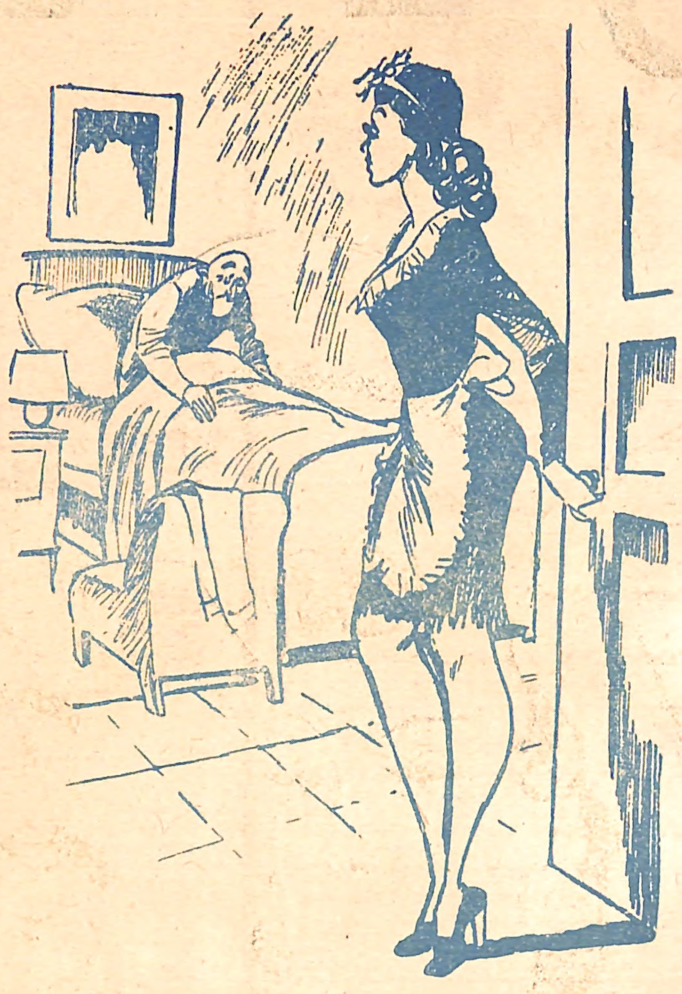

— Sizi ne zaman uyandırayım?..
— Heyhat!.. Bu suali yirmi sene evvel sormalıydınız!..

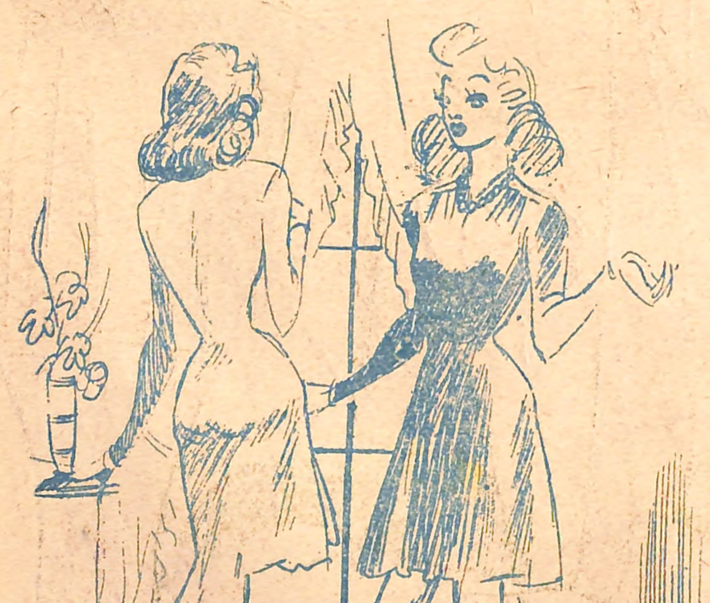

— Bu sene kürkümü değiştirmek istiyorum, tüyleri bozuldu.
— Yazık değil mi?.. Kürkünü değiştireceğine alanı değiştir daha iyi!..

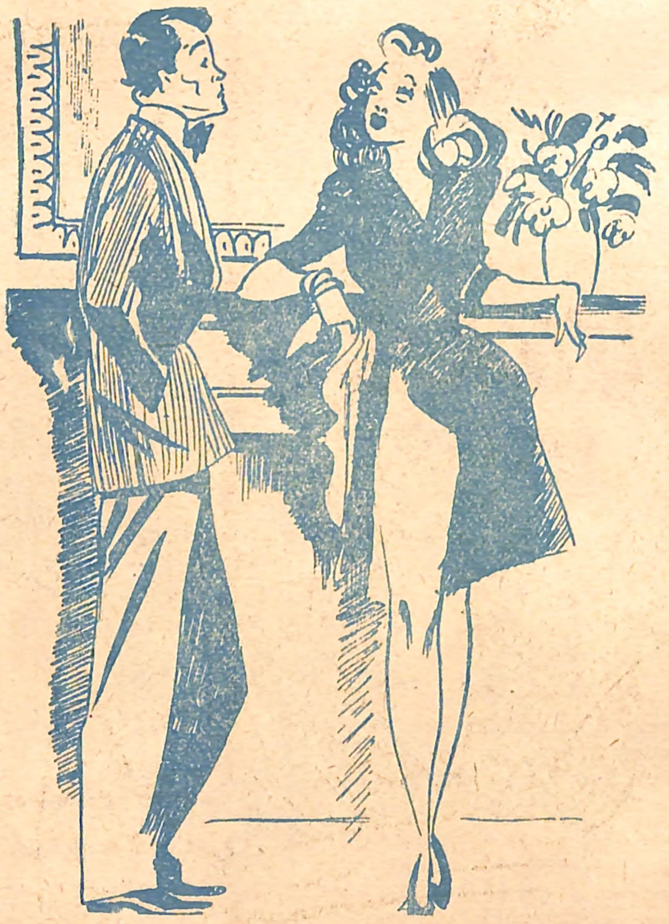

— Yaz ne iyi.. ne şapka masrafı vardı, ne çorap masrafı..
— Evet ama şekerim, o zaman da plâj masrafı vardı!..

Sene: 4, Cilt: 8, No. 205

Şaka

Her hafta Salı günleri
çıkar Edebî Mizah Gazetesi

Sahibi:

A. CEMAL ERKSAN

İdarehane :
İstanbul : Ankara Caddesinde No. 71
İkinci kat, hususî daire
Telefon: 21649 ● Posta kutusu: 361
Telgraf: İstanbul Şaka.

Salı — 3 Birinciteşrin 1944
Fiyatı: 15 Kuruş

Abone şartları :
Türkiye için seneliği 750, altı aylığı 375, üç aylığı 190 kuruştur. Yabancı memleketler için seneliği 12, altı aylığı 6 liradır.

ŞAKA
YILLIĞI

1945 yılına girerken ŞAKA size yepyeni ve bol karikatürlerle, emsalsiz hikâye ve fıkralarla dolu nefis bir (Yıllık) hazırlamaktadır.

●

ŞAKA Yıllığı, sizin için bir neşe kaynağı olacak, güzel karikatür ve yazıları sizi günlerce kahkahalarla güldürecektir.

●

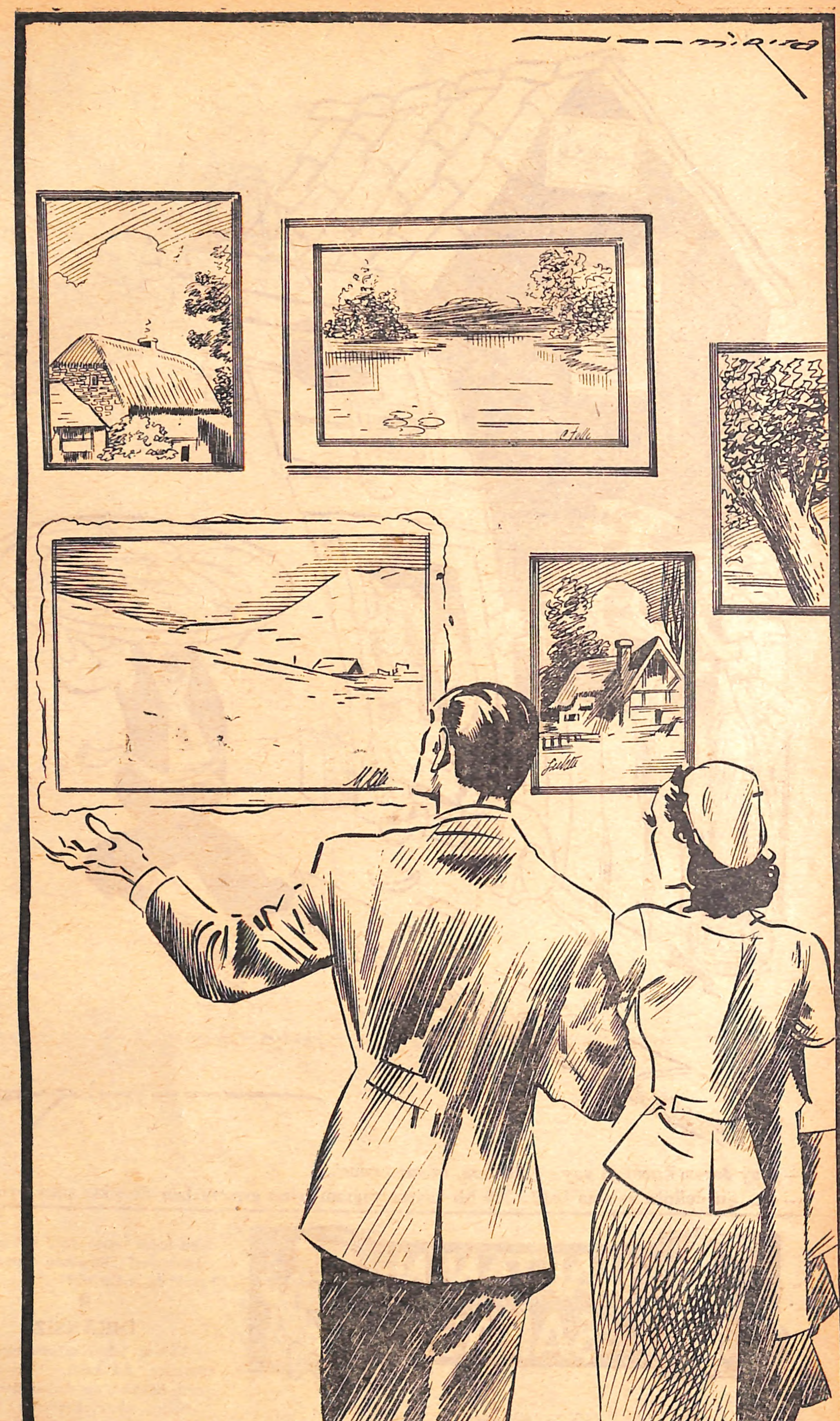

BİR EDEBİYAT MÜNEKKİDİ ANKARADA AÇILAN RESİM SERGİSİNDEKİ YURD RESİMLERİNİ BALTALADI. — Gazeteler —

— Bugünlerde edebî münakaşaların ardı arası kesildi!..

— Evet, edebiyat münekkitleri şimdi çizmeden yukarı çıkmakla meşgul!..

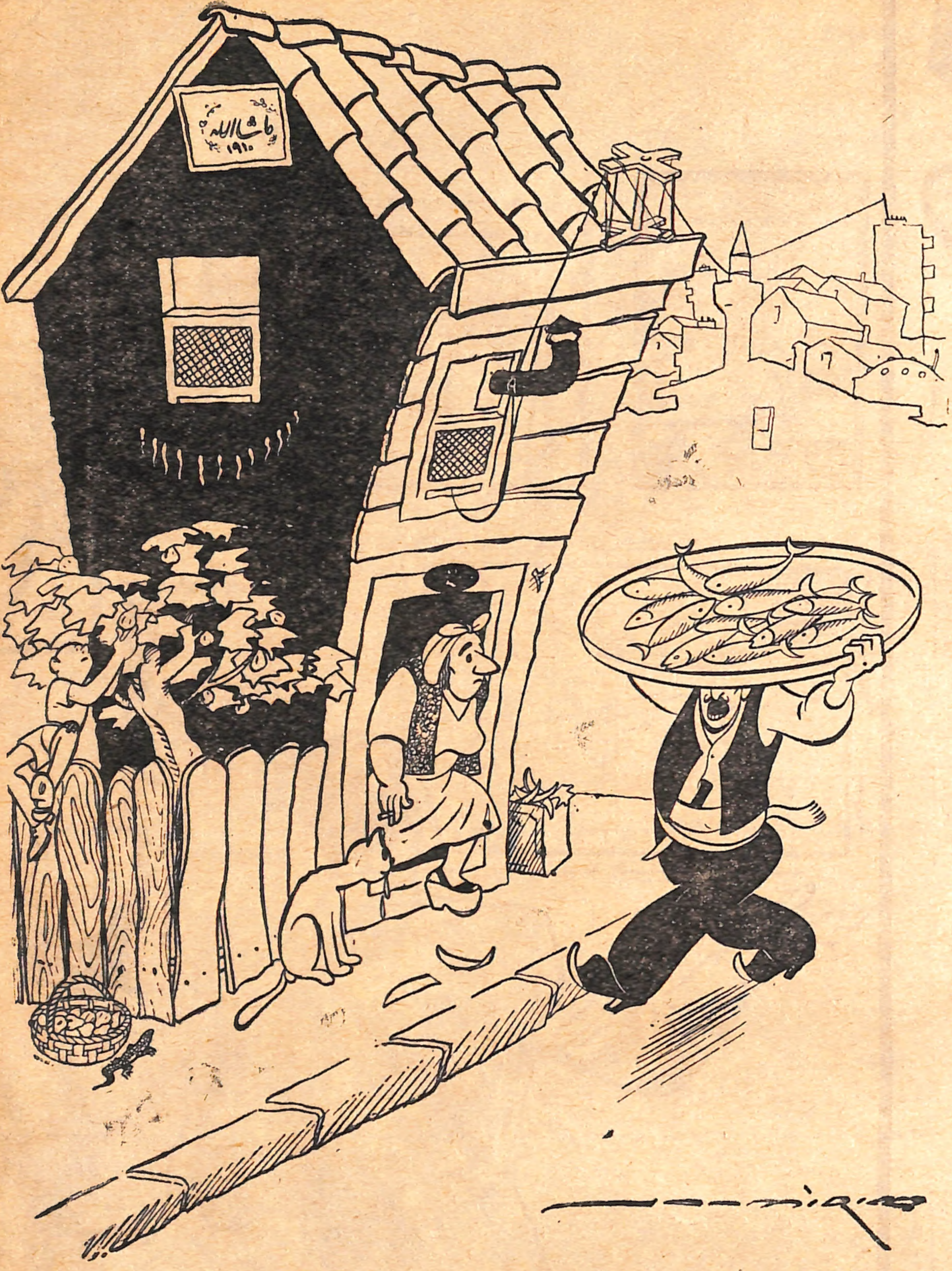

— Vay derya kuzuları vay.. Taze taze, oynar oynar!..
— A... Şu delinin zoruna bak!., 320 lik zeytin yağının içine girsem ben de şıkır şıkır oynarım.

HAFTANIN ŞAKASI

İNGİLİZ SÜTÜ..

Kızılay cemiyeti İngiliz sütü hulâsaları getirtiyor. Evvelce de bir parti «celbolunmuştu».. Besbelli İngiliz süt hulâsasının bir meziyeti olacak. Hekimlikte ana sütünden sonra insana en yarayan süt eşek sütü olduğuna dair bir kanaat vardır. İnsanlığın şu kadar bin senelik tarihi bunun böyle olduğunu pekâlâ isbat ediyor. Anlaşılan üçüncülüğü İngiliz sütü almış olacak ki, Kızılay buna iltifat etmiş. Maksadım İngiliz sütünün aleyhinde bulunmak değil. Hâşâ! Zaman, bozuk sütlerin en şaşmaz miyarı olduğu cihetle, bu hususta hüküm vermek bize düşmez! Fakat, Kızılay bir yerli müessese olduğu halde neden yerli süt hulâsası yaptırmıyor? Sütçülerin toptan sütü bozuk da ondan mı?

●

İMKÂNSIZ!

Yüksek tahsil müesseselerinin açılmasına kıl kaldı. Üniversitenin sayın Rektörü de Ankaradan geldi.

Sayın rektör, kendisile bu hususta görüşen bir muharrir arkadaşımıza lâf arasında:

— Yabancı bir dili adamakıllı öğrenmeden Üniversiteden çıkıp gitmeğe imkân yoktur!..

Dedi. Konuşmayı ben yapsaydım. bu iddia üzerine, rektörün asla cevap veremiyeceği şu suali sorardım:

— Ya ana dilini öğrenmeden Üniversiteyi bitirmek mümkün değil midir?

●

HACET YOK!

İstanbulun eskiden havuzu ve kulesile meşhur olan bir semti vardır: Bayezit!. Bu semt yavşa yavaş şöhretini değiştiriyor! Eski Parisin ilim ve irfan mahallesi olan Quartier Latin'i gibi, küçük bir bilgi mahallesi haline giriyor! Fena değil... Bevvâli çâhı zemzem şöhretindense ilim şöhreti elbette şayanı tercihtir..

Ancak bu ün bazı esnafa zarar verecek gibi görünmektedir. Zira, bu semt ilim muhiti farzolunduğundan bundan sonra içkili lokanta ve gazinolar bulundurulmıyacak, bulunanlar da yavaş yavaş tedavülden kaldırılacakmış. Bir türlü sebebini anlıyamadım. Acaba içki, ilme mâni midir? Yoksa zaten döne döne başları dönen ilim âşıklarının bir kere de meyhanelerde kendilerinden geçmemeleri için mi?

●

KASAP OĞLU

İzmirli bir tüccar Millî Korunma mahkemesine verildi. Sabri Kasapoğlu namındaki bu zat çuvalı 90 kuruşa aldığı susamı 360 kuruşa satmaktan suçludur. Topu topu, o yanlış tâbirle yüzde dört yüzcük kâr...

Az bile yahu! İzmirliler bir yiyip bin şükretmeli! Ya adam yüzde iki bin kârla milletin canına kıyaydı ? Şaka mı bu? Adam bal gibi kasap oğlu!...

●

GÜRÜLTÜLÜ İÇTİMA

Ticaret Odasında bir içtima yapıldı. Fevkalâde gürültülü bir içtima!. Muhtelif hatipler söz söyledi, muhtelif fikirler ileri sürüldü, itirazlar, tenkitler, kıyamet!.

Acaba zeytinyağını ucuzlatmak mı münakaşa ediliyordu? Yoksa alçak muhtekirleri idam sehpasına sevketmek mi? Yahut halka tasavvuru imkânsız derecede ucuz mal satmak için muhterem azalar hamiyet yarışına mı çıktılar dersiniz?

Heyhat!. Hiçbiri değil. Sadece Amerikanın Niyu-Cersi şehrinde toplanacak olan Uluslararası Ticaret Odaları içtimaına «kimin» gideceği mevzubahisti!.

Hakları da var. Ne de olsa, işin ucunda bir Amerika seyahati var!..

●

YAMAN HIRSIZ!

Tanınmış bir ailenin mücevher hırsızlığından mevkuf oğlu Muzaffer Aydın kaçmış! Hem de nasıl biliyor musunuz? Boğaz vapurundan kendini denize atarak!.. Buna benzer bir hâdise Reşat Nuri'nin «Bir Kadın Düşmanı» isimli romanında vardır. Homongolos isimli kadın ve insan düşmanı, Bandırma vapurunun yoluna kazaya uğramış gibi çıkar. Kemali merhametle içeri alınır. Sonra işin en civcivli yerinde güverteden bir balon gibi denize atlar ve kaçar...

İşbu mücevher düşmanı da hastahaneye götürülürken kendini suya vurup kaçmış. Gelin de çocuklarına zabıta romanları okumayı yasak eden ana babalara hak vermeyin!

Şakacı

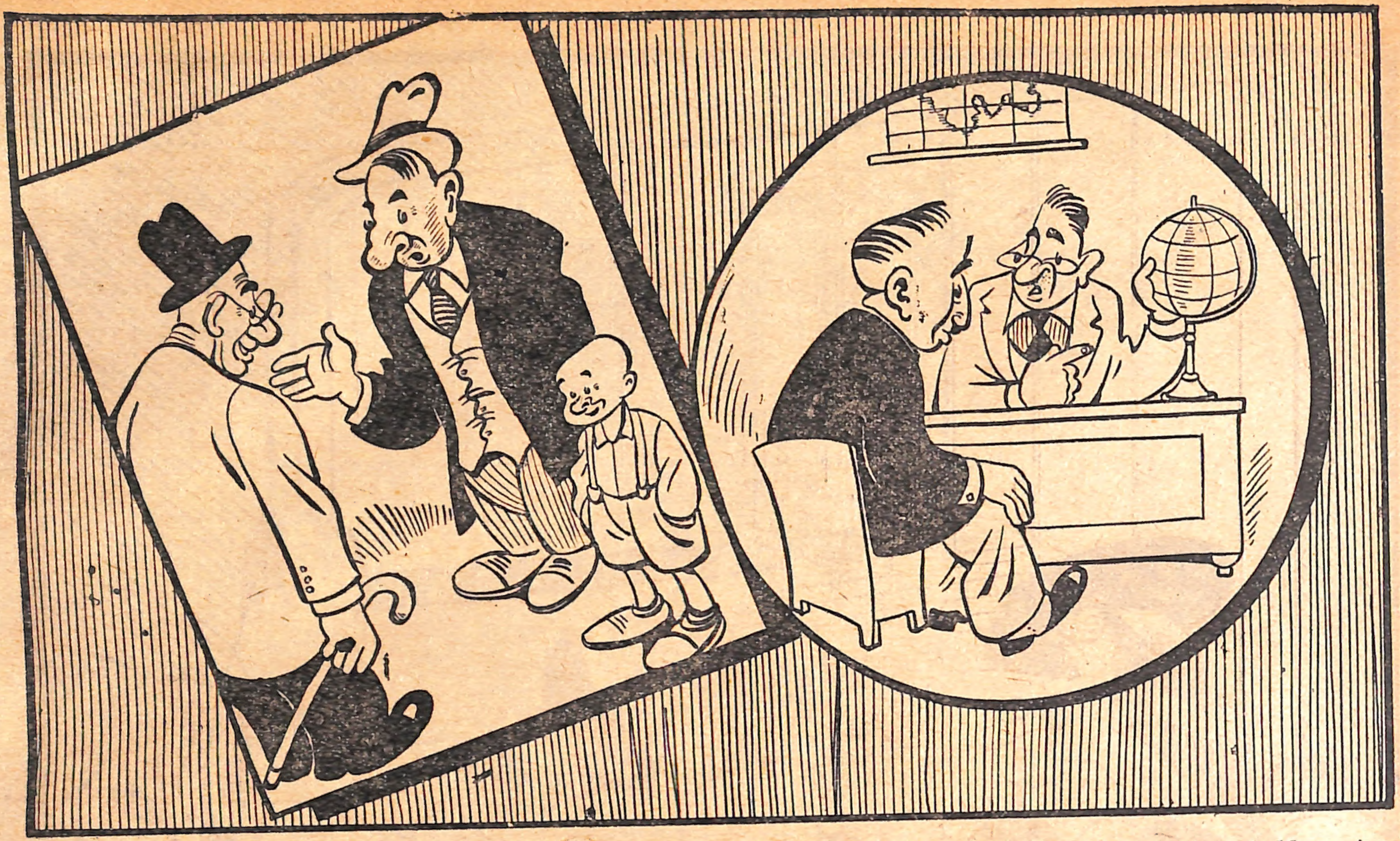

BEYOĞLUNDA 7000 ÇOCUK MEKTEBE GİTMİYORMUŞ..

— Yahu, sen de mi oğlunu okutmadın?..

— Ne yapayım birader, evdeki öteberiyi okutmaktan ona sıra gelmedi ki...

— Şu dünyayı bir futbol topuna benzetenlerin hakkı var!.

— Neden?..

— Öyle ya, önüne gelen bir tekme vuruyor.

Bir Alacak Yüzünden..

Geçmişte Geçen Bir Komedi

Bayan Dürdane, kapının acı acı çalındığını duyunca kızına seslendi:

— Mehveş, kız! Koş kapıya!. Kim bu alacaklı gibi çalan, bak bakayım?.

Eski evin zili çın çın ötünce komşu evlerin pencerelerinden mütecessis başlar uzandı:

— A... Polis... Anne, Mehveş'lere polis geldi...

— Ayol baksana, Dürdane'nin evinde polis var..

Mehveş kapıyı açıp da polisi görünce mosmor oldu. Sonra limon gibi sarardı. İhtiyar memur, tıraşlı çenesini kaşıyarak:

— Telâşlanma kızım! dedi, anneni çağır bakalım...

Bayan Dürdane, tombul elini tıknefes göğsüne koyup kalbini bastırarak:

— Kim o kız, bekçi mi, çöpçü mü?

Diye sordu.

— Polismiş anne!

Cevabını alır almaz, soluğu kapıda aldı. Bir taraftan «Ne işi varmış polisin kapımızda, herhalde yanlışlık olacak bu işte..» diye yüksek sesle söyleniyordu.

Nihayet iş anlaşıldı: Kartal Mal müdürlüğüne çağırılıyorlarmış. Alacakları bir para varmış galiba...

On dakika sonra bütün mahalle hâdiseyi öğrenmişti: Herhalde Mehveş'in rahmetli babacığına ikramiye verilmiş olacaktı ki, aradan yıllar geçmesine rağmen, devlet, borcuna sadık olduğu için kapı kapı onları aramış, bulmuştu işte...

Topkapı neresi, Kartal neresi?

Bayan Dürdane, kızile karşılıklı bir meclis kurdu. Vaziyeti bir gözden geçirdiler. Hemen ertesi sabah erkenden Kartal'a gitmeğe karar verdiler.

Ertesi sabah itiş kakış bir Topkapı tramvayına bindiler. Şişman kadıncağıza bu yol hayli sıkıntılı geldi. Sirkeci'de indikleri zaman vakit epey ilerlemişti. Dürdane kızına:

— Sen önden git de; dedi, vapur, tren biletlerini al bari!.

On beş yirmi dakika sonra Köprünün Kadıköy iskelesine

— Arkası 9 uncu sahifede —

Vur Patlasın!..

[Yine kavgalı, kanlı bir maç yapıldı. Yaralananlar oldu.
Gazeteler.]

Ey sporcu arkadaş;
Göster bir parça telâş,
Oyun oynama yavaş:
Başlasın kavga, dalaş,
Kırılsın kol, bacak, baş!..
Vur patlasın Beşiktaş,
Ne göz kalsın, ne de kaş!..

●

Muşta, sille ve yumruk..
Kanlar, akan bir oluk!..
Seyreder çoluk çocuk
Maçı bet beniz uçuk;
Maşallah kırk bir buçuk!..
Vur patlasın Beşiktaş,
Ne göz kalsın, ne de kaş!..

●

Bu spordan kaldılar
Muhteşem'le, Muvakkar
Birer sakat yadigâr..
Yine döğüşenler var,
Gençler kolları sıvar:
Vur patlasın Beşiktaş,
Ne göz kalsın, ne de kaş!..

●

Geçsin, yarılıp kafa,
Sakatlar bir tarafa;
Siz atılın ön safa!..
Bu, spor değil, cefa:
Savur tekmeyi Vefa,
Vur patlasın Beşiktaş,
Ne göz kalsın, ne de kaş!..

●

Hasmınıza düşen pay
Bir tekmedir.. maç kolay!..
Kimse edemez alay,
Disiplini hiçe say!..
Saldır Galatasaray,
Vur patlasın Beşiktaş,
Ne göz kalsın, ne de kaş!..

●

Yiğit gücünü dener:
Vurur, rakibi yener,
Stattan galip döner (!)
Yumruğu yiyen siner;
İndir muştayı Fener,
Vur patlasın Beşiktaş,
Ne göz kalsın, ne de kaş!..

Necdet Rüştü EFE

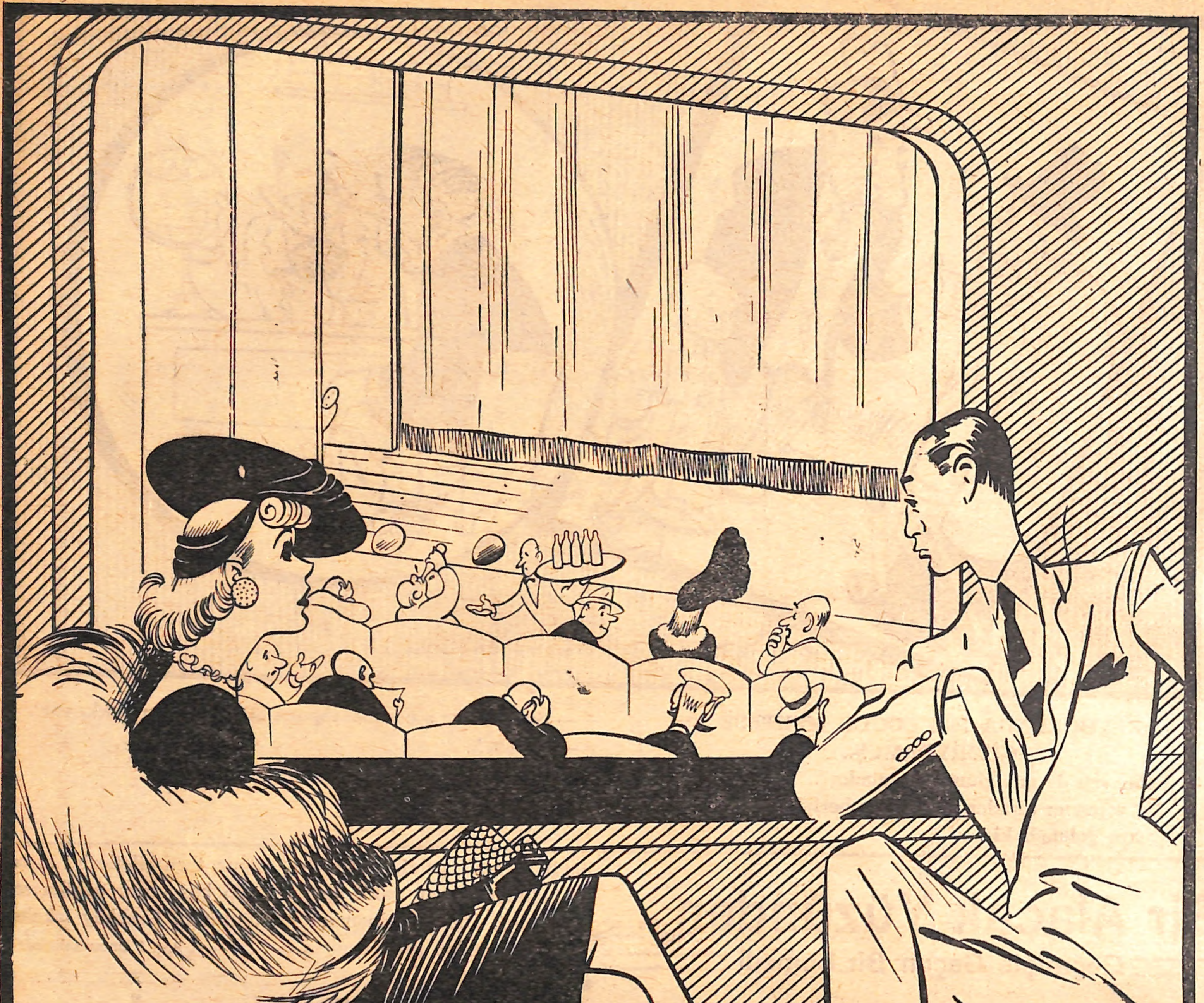

JÜBİLESİ YAPILAN ARTİSTLERİN HEMEN ÖLÜMÜNDEN SONRA:

— Bu sene kimin jübilesi yapılacak acaba?..
— Vallahi bilmem, artistler artık sanat yıl dönümerini saklamağa başladılar...

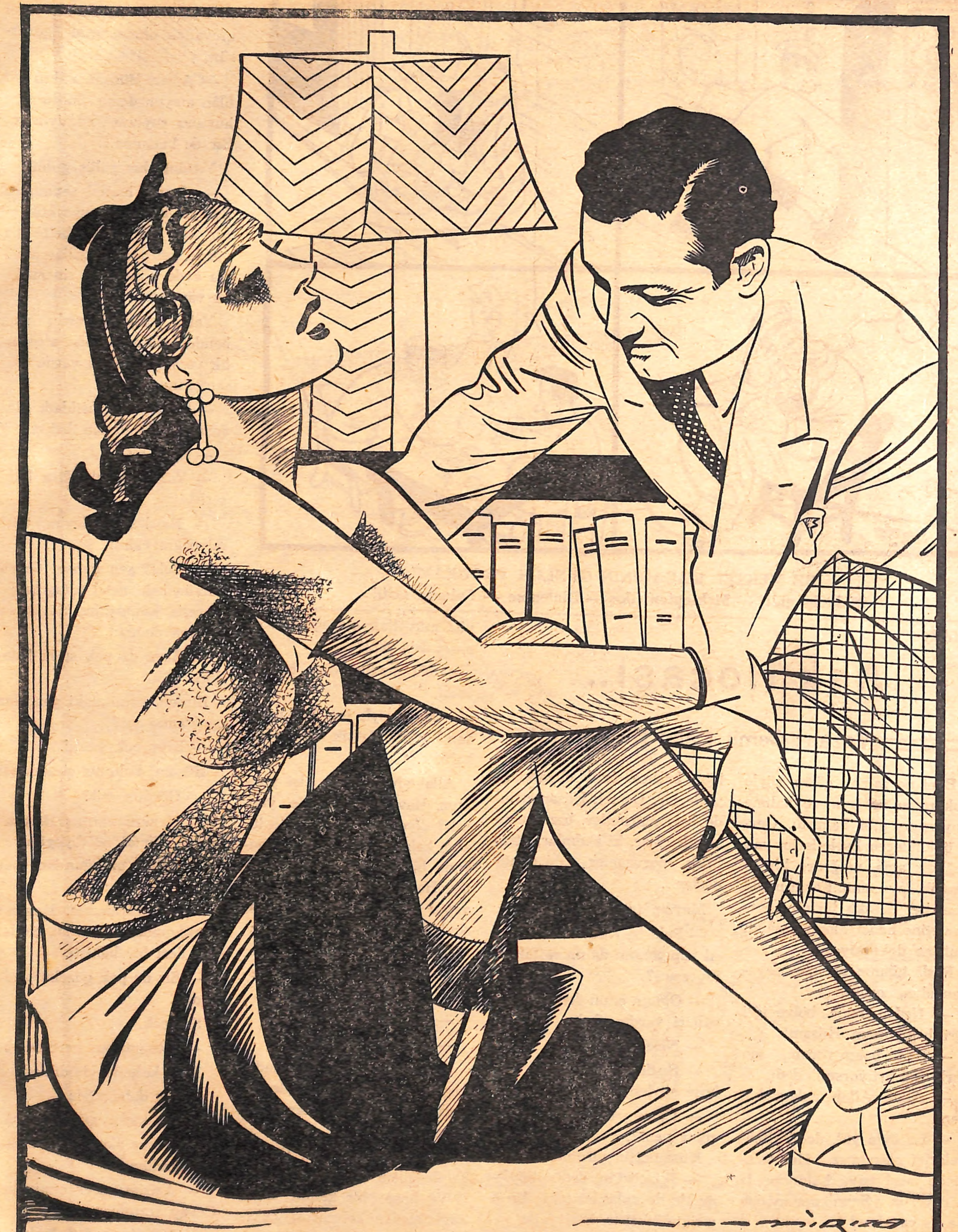

— Hemen çarşıya gidip öteberi alalım..
— Mallar mı ucuzladı?..
— Eh.. memurlara ikramiye verilecek diye lâf var, sonra iki misline alırız..

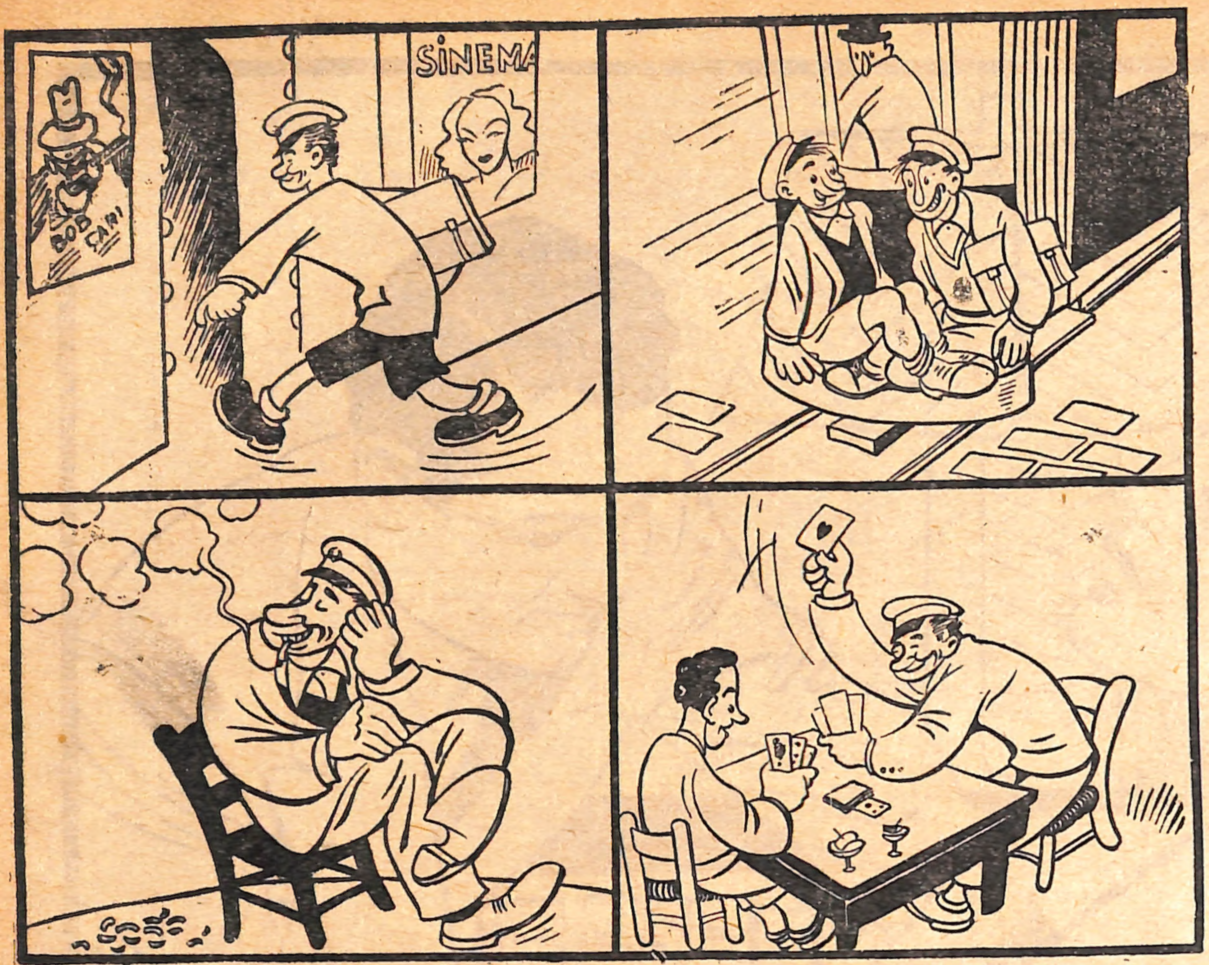

BİR MEKTEP KAÇAĞININ GÜNLÜK PROGRAMI:
Mektebe gidiş — Mektepten çıkış — Dinlenme — Çalışma saati!..

Hikâye:

Aşk Hocası..

Yazan : Cemil Cahit CEM

Beni ne zaman görse, şöyle yukarıdan aşağıya ve halime acıyormuş gibi bakardı. Gerçi övünülecek hasletlerim yok değildir ama, mağrur bir adam da sayılmam. Fakat ne de olsa, her dakika birinin merhametine hedef olmak insanın sinirine dokunuyor.

Raslaştığımız bir gün dayanamadım, sordum :

— Neden bana bölye iğri iğri bakıyorsun Hüsam!

— Ben bakmıyorum, sen zorla baktırtıyorsun! dedi.

— Allah Allah anlamadım yani...

— Eh öyle ya!. dedi. Hikâyelerini okuyoruz. Her seferinde nasıl yaya kaldığını da görüyoruz. Sana acımıyalım da ne yapalım?

— Ha.. Mesele bu mu imiş?

Şimdi dank demişti. Hüsamettin, meşhur Don Juanlardandır. Eh, Allah için yakışıklı delikanlıdır da. Fakat aşkta, muvaffakiyette, yakışıklılığın başlıca âmil olmadığını söylerler. Demek Hüsamettinde bazı marifetler, bazı hususiyetler var, ki kadınlar, etrafında pervaneler gibi dönüyorlar...

Mevzu, tatlıydı.

— Peki be Hüsam!. Sen nasıl yapıyorsun da muvaffak oluyorsun?

— Oğlum onun denenmiş usulleri vardır, dedi.

— Nasıl usuller?

— Sırdır onlar.. Öyle herkese söylenmez!.

— Canım, bize söylesen ne çıkar yani?.

Hüsamettin yüzüme baktı:

— İki gözüm, dedi. Söylemekle de anlaşılmaz ki.. En iyisi tatbikattır. Staj yapa yapa pişersin..

Baktım ki ağzından baklayı çıkarmaya niyeti yok. İzzeti nefsini biraz gıdıklıyayım, dedim:

— Sen usullerinin yüzde yüz muvaffak olacağından emin misin yani?

— Ne sandın? diye böbürlendi.

— Haydi öyle ise.. İşte meydan burada. Tatbik edelim bakalım...

Allahtan onun da işi yokmuş. Hava sıcaktı. Ne yapsak? diye düşünmeğe bile lüzum kalmadı. Bir Boğaz vapuruna bindik. Güverteye çıktık. Hafta ortası olduğu için vapur bir hayli tenha.. Ben, şöyle bomboş bir kanape ararken, Hüsam:

— Gel şuraya oturalım! dedi.

— Nereye?

— Şu kızın yanına!

— Olmaz yahu, bu kadar boş yer varken oraya gidersek nazarı dikkati celbeder. Kepaze oluruz.

— Gördün mü işte? Bu kafa ile adam olamazsın sen?

Ve bana bir kelime daha söyletmeden kolumdan çekerek, genç kızın oturduğu kanapeye yöneldi. Beni kızcağızın yanına oturttu, kendi de sağıma oturdu. Gözlerini yana kaydırdı ve genç kızı iyice bir seyrettikten sonra:

— Sahiden güzel, Cemil ! dedi. Taliin varmış. Bak şimdi usullerim sayesinde nasıl muvaffak olunacağını görürsün.

— Aman Hüsam, sakın lâf filân atayım deme.. Malûm ya huyunu suyunu bilmiyoruz.. Bir de bakarsın...

Yüzüme bir gülüş güldü:

— Amma hımbıl şeymişsin ha!. Bu kadar da pısırıklık olur mu? İki insan elbette bir yerde tanışacak değiller mi ? Ha evde olmuş, ha sinemada, ha vapurda...

Yalan söylemiyordu ama bendenizde ne de olsa alışkanlık ve staj noksanı vardı. Hüsamettin:

— Şimdi, diye fısıldadı. Havanın sıcaklığından bahset!

— Sana mı?

— Yok babana!. Kıza bahset!

— Nasıl bahsedeyim, tanımıyorum yahu!

— Hele? sen bahset de görürsün bak, nasıl tanışırsınız..

Çaresiz kalmıştım. Şöyle sol yanıma doğru:

— Hava da pek sıcak ! dedim.

Birden, yanımdaki genç kız cıvıldamaz mı?

— Evet, çok sıcak!.

Hüsam, kolumu çimdikledi.

— Gördün mü?

— Hakkın varmış Hüsam ! dedim. Şimdi ne diyeyim?

— Güzel olduğundan bahset!

Bir an duraladım. Havanın sıcaklığından sonra bu, cidden çok ileri bir bahisti.

— Siz de pek güzelmişsiniz! dedim.

Ses yok.

— Hüsam, ses vermedi be!

Yine kolumu çimdikledi:

— Bir daha söyle..

— Ne kadar güzelmişsiniz?

Bir cevap alamayınca Hüsama döndüm:

— Azizim ısrar etmiyelim. Cevap vermiyor...

— Haydi oradan budala !. dedi. Sen yine söyle.. Biraz dan çenesi açılmazsa adam değilim.. Hangi kadın, güzel olduğunu duymaktan hoşlanmaz?

— Ah! dedim. Siz sahiden çok güzelsiniz!

Hüsam cesaret verdi:

— Hah şöyle!. Kendisini beğendiğini, sevdiğini de söyle!.

Artık ok yaydan fırlamış, çenem açılmıştı:

— Sizi çok beğeniyorum ! dedim. Ömrümde sizin kadar güzel...

Fakat o, sonunu getirmeme fırsat bırakmadı. Birdenbire ayağa fırlamış, üç sıra önümüzde oturan polis memuruna koşmuştu:

— Bay memur! Bay memur! Bu adam bana hakaret ediyor, lâf atıyor...

Göz açıp kapayıncaya kadar karşıma dikilen polis memuru:

— Lütfen benimle aşağıya kadar gelir misiniz bayım ? dedi. İlk iskelede inip karakolda ifadenizi alacağız...

Gözlerimle Hüsama yalvarıyor, medet umuyordum. Memur ona da döndü:

— Siz de şahitsiniz bayım!

Hayasız alçak, rezil.. Ne dese beğenirsiniz?

— Elbette !. Yarım sattir bayana yapmadığı sırnaşıklığı bırakmadı.. Müdahale edecektim, fakat siz benden evvel davrandınız!.. demez mi?

Cemil Cahit CEM

Nisan Yağmuru

MANZUM
ROMAN
— 28 —

Yazan: **Necdet Rüştü EFE**

—Son—

Rahat nefesle doldu ev halkının sinesi...
Bahsetmedi Feridin kibar ruhlu annesi
Nasıl; gazeteleri okuyup birer birer,
Vakayı anladılar, adresi öğrendiler.
Yalnız dedi:
— Yıllardır oğlum bir şey beklerdi,
Aradığını buldu.. işte murada erdi!...
Nevin; kalbi haz dolu, mesut önüne baktı...
Muhterem kaynanası giderken akşam vaktı,
Yine kapı çalındı.. kimdir acaba?.. Ali,
Ah.. düğünü duyunca sevinçten olur deli...
Fakat hiç umulmadık bir haber işittiler.
Hayretten dona kalıp, kahkahadan bittiler:
Dilâver; iradını çoğaltıp günden güne,
Hepsini devretmişti karısının üstüne.
Halkı dolandırmıştı kurup nice ökseler;
İşte, paralarını gasbettiği kimseler
Haczetmesinler diye bir gün dava açarak,
Karısına vermişti malları yakın, uzak:
Beride bir kaç arsa, öte yanda apartman,
Şurada iki üç ev, burada sıra dükkân.
Hülâsa: büyük servet.. Tanrının hükmü bu ya:
Hep «hay» dan gelen para, böyle gitmşiti «huy» a.
Heriften boşanınca mallar ona kalmıştı,
İşte bizim Ali de bu kadını almıştı.
Kadın buna razıydı: Heriften senelerce
Çapkınlığı yüzünden, çekmişti çok işkence.
Ali buna memnundu: Kadın fazla güzeldi,
Fazla iş yapacaktı: Hazır kapital geldi.

Böyle çifte saadet unutulmaz yarın da:
«Tüccar Ferit Bey» lerin büyük konaklarında
İki gün iki gece halk neşeden delirdi;
Ferit gerdekten çıktı, Ali gerdeğe girdi.
Saz, çengiler, caz ve dans., görülmemiş bir dernek.
Nevin'ciğin hayatı şuna olmuştu örnek:
Nisanda bir el gökün bulutlarını sağar,
Ruhu bir kasvet bürür, durmadan yağmur yağar.
Bu, göklerin göz yaşı pek faydalıdır fakat,
Bulutlar dağılınca hayat bulur tabiat:
Çiçeklere bürünür baharda bütün dünya.
Sonsuz güller, yemişler.. başlar bir yeşil rüya...
Nevin de hayatında çok ağlamıştı gerçi,
Kasvetli yıllar geçmiş, pek kararmıştı içi.
Bahtını seyrederken beti benzi sapsarı,
Ufuktan sıyrılmıştı ıztrap bulutları.
Ağrıları, dertleri bitmiş artık başının,
Faydasını görmüştü dökülen göz yaşının:
Hayatta bükülmezdi değme vuruşla beli,
İnsanları anlamış, olmuştu tecrübeli.
Artık ağlamıyordu ilkbahar ulaşmıştı.
Bu yeşil saadetten gözleri kamaşmıştı.
Fakirlikten kurtulmuş, erişmişti refaha,
Geceden halâs olmuş. kavuşmuştu sabaha.
Hele annesini de istediler beraber:
— Evde iki evlâda iki de ana ister!..
Kız; memnun, çıkarmadı bu teklife sesini...
O gece içiyorken Feridin busesini,
Kalbini aydınlattı bahtiyarlığın nuru..
Yüzünde güller açtı., dindi Nisan yağmuru.

Necdet Rüştü EFE

— BİTTİ —

Bir Alacak Yüzünden..

— Baş tarafı 5 inci sahifede —

geldi. Aman Yarabbi! Herhalde bir vapur gelmiş olacak ki kalabalık kıyamet... Küfelerle sandıklardan bir türlü korunamıyarak bir köşeye sindi. Bakındı bakındı Mehveş yok.

Nihayet buluştular.

— Aldın mı biletleri?

— Yoo.. Kaçıncı alacağımı söylemedin ki..

Bayan Dürdane sersem kızına hiddetlenerek:

— Allah cezanı versin! Kaçıncı olursa olsun alaydın...

Diye çıkıştı. Fakat kızın daha kuvvetli bir mazereti de vardı:

— Neyle alaydım anne? Para verdin mi?

Diyordu. Nihayet biletleri aldılar, vapura girdiler. Haydarpaşa'dan da trene...

Kartal'da Mal müdürlüğüne vardıkları zaman öğle paydosu olmuştu. Bir nöbetçi memurla Mal müdürünün kendisi vardı. Mal müdürü, bayanların yabancılığını anladı:

— Ne istiyorsunuz hanımlar?

Diye sordu. Bayan Dürdane:

— Bizi çağırmışsınız, dedi. Ben Dürdane Şengün'üm, bu da kızım Mehveş...

— Ahmet Efendi... Bayanların dosyasını getir bakalım...

Uzun müddet bakıp aradı, tetkik etti. Sonra gözlüğünü düzeltip birtakım kâğıtları şişman kadına uzattı:

— Şuralara imzalayın... Pul parası verin!...

— Hepsi ne ediyor? Zihnim şaştı, hesaplıyamadım...

— Yetmiş dokuz...

Çantadan paralar çıkarıldı. Nihayet Dürdane içi içine sığmıyarak yüreğini şişiren merakını yenemedi, sordu:

— Kuzum müdür bey, bizi neye istedinizdi?

Mal müdürü bir şey hatırlamış gibi, birdenbire:

— Ha... dedi, o kadar mühim değil... Yirmi sene evveline ait bir vergi tahsilâtından sehven fazla tahsil neticesi alacağınız kalmış da... Onu vereceğiz...

Dürdane hafifçe inkisara uğrıyarak mütereddit, sordu yine:

— Ne kadarmış?

Alâkasız görünüyordu ama, sesi heyecanından titriyordu. Mal müdürü evrakını kaldırarak başını çevirdi:

— On iki buçuk kuruş!..

Sonra, yüzlerce kuruş masraf ederek tâ.. Topkapılardan kalkıp gelen iki kadına acımış gibi:

— Veznedar şimdi yemekte.. İsterseniz beklemeyin, uzaktan gelmişsiniz, ben size vereyim, veznedardan alırım!.

Diye elini yeleğinin cebine soktu.

Geveze

FAŞFOTİN
NECATİ

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FAŞFOTİN Necati

Yedir.

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını miniminilere mutlaka yediriniz. Taklitlerini almayınız.

ÇİRKİN ADAMIN KARISI

★★ Büyük Aşk ve İhtiras Romanı ★★ Yazan: Hikmet Feridun ES ★★

— 19 —

Genç kadının bu kadar heyecanlanmasının sebebi vardı. Karşıdaki kaldırımda, kadının arkasından giden erkek Fani Fan'dan başka kimse değildi.

Şimdi bu kendisine son derece kinli olan, yılan ruhlu erkek başını çevirip onları görecek olursa kimbilir neler düşünecek, ne rivayetler, ne dedikodular çıkaracaktı. Bereket versin ki Fani Fan önünde yürüyen genç kadını büyük bir alâka ile takip ediyordu. Fakat bu tenha sokakta ayak seslerini işitirse mutlaka arkaya dönecek ve onları görecekti.

Bunun için Rezzan durdu:

— Ne yapsak acaba!.. dedi.

Delikanlı anlamıştı:

— Galiba önden gidenler tanıdığınız birileri...

İşte bu sırada Fani Fan başını çevirir gibi olmuştu.

Rezzan hemen:

— Aman şu bahçeye girelim!.. dedi, ve yürüdü.

Bugün zaten garip tesadüfler bir zincir halkaları gibi birbirini takip etmekteydi.

Deminki canavar düdükleri onları bir mağaraya hapsetmişti. Şimdi de Fani Fan kendilerini bu güzel manzaralı gölgeli bahçeye — hemen hemen zorla — sokmuştu.

Bir çam gölgesinde uyuklayan ihtiyar garson kalktı. Koltuğunun altındaki bir peçete ile kızgın güneşin altında uyuklayan Boğaza uzaktan bakan teneke bir masayı, elile daireler çizerek sildi.

Rezzan heyecan içinde gölgeye oturdu. Genç adam da yanındaki iskemleye ilişti. Biribirlerine hayretle bakıyorlardı. Vâkıa Rezzan bu delikanlıyı birkaç perşembeden beri görüyordu. Fakat bugünkü hâdiseler onlara birçok oyunlar oynamıştı. Rezzan, heyecanlı olduğu zamanlardaki gibi bir sigara içmek istedi. Fakat Ferhadın kendisine hediye ettiği o şık, güzel tabakası yanında değildi. Genç adamda sigara içer bir hal yoktu.

⁂

Sokağın köşesinde, şeftali dolu gazete kâğıdını ona verirken heyecan içinde sordu:

— Gelecek perşenbe yine Üsküdara inecek misiniz?..

Rezzan gülümsedi :

— Evet... her perşenbe inerim!..

— Sizi aynı vapurda bekleyeceğim...

Genç kadın cevap vermedi. Delikanlıya elini uzattı. Ayrıldılar. Sokağın köşesini dönerken Rezzan arkasına baktı. Delikanlı heyecanından koşarcasına yürüyordu.

Sütninesine geldizi zaman o kadar heyecanlı idi ki kendi haline bile kendi şaştı. Ne olmuştu sanki?. Tam bir kolejli aşkı halinde, isminin Ertuğrul olduğunu öğrendiği delikanlı ile sokak sokak dolaşmışlardı. Bir bahçede oturup kuyuda soğutulmuş gazoz içmişlerdi. Hemen bir kabak çekirdeği ile fıstık yemedikleri kalmıştı. O da olsaydı bir mektepli flörtünün her şeyi tamamlanacaktı.

Lâkin ötekilere, aşkı ve âşıklığı kendilerine âdeta bir meslek ittihaz etmiş olan öbür kaşarlanmışlara nazaran bu çocukta ne kadar güzel bir taraf vardı.

Rezzan onu düşünürken genç adam gözünde âdeta kardeşleşiyordu.

Ve onu âdeta bir parça şefkatle tehayyül ediyordu.. Halbuki bir yerde aşkta şefkat olmadığını okumuştu...

O akşam eve dönünce erkenden hayal kulesine kapandı ve kapıyı içeriden kilitledi

Bu gece hayal kulesinin ışıkları çok geç vakte kadar yandılar.

Zira onun içinde bir genç kadın değil, bir genç kız vardı.

71 Rezzan!..

Kadınlar için hayatın bütün tabiî devrelerini birer birer geçirmek lâzımdır. Unuttuğu, küllendirdiği genç kızlık ateşi birdenbire, bu her an kendini frenleyen hanım efendiyi sarmıştı.

71 numaralı gençlik ekspresi çılgın rüzgârlar içinde koşuyor...

. . . .

O hafta mütemadiyen perşenbeyi düşündü. Bazan gidip bu genç adama bir nasihat vermeği, bazan hiç gitmemeği kararlaştırdı. Zaman zaman da bu meseleye bu kadar ehemmiyet vermenin doğru olmadığını kendi kendine mırıldandı. Unutmağa çalıştı. Fakat çalıştıkça hatırladı. Hatırladıkça kendisine kızdı. Kızdıkça hayret etti.

Bir gün eski sandığını karıştırırken mektepteki havlularını buldu. Ve yine perşembeyi, Ertuğrulu düşündü. Çünkü leylî mektepte karışmaması için havluların kenarına kırmızı tire ile «71» diye numarasını diktirmişti. Bu 71 rakamı bütün mektep eşyasında, çamaşırlarında bile vardı.

Şimdi Rezzana bunları kullanmak âdeta zevk veriyordu. Büyük, gayet şık karyolasının ayak ucuna, eski mütevazı, hattâ kenarı hafifçe yırtılmış ve kırmızı 71 rakamını taşıyan havluyu asmıştı.

Ertesi perşembe kendisile uzun uzun mücadele etti. O gece bir türlü doğru dürüst uyuyamamıştı.

Sabahleyin kalktığı zaman karar verdi: Gitmeyecekti. Aşağıya indiği zaman içinde bir hüzün vardı. Bir ayrılık hüznüne pek benzeyen bu hissi bir türlü tahlil edemiyordu. Daha doğrusu tahlil etmekten korkuyordu.

İstiyordu ki birisi kendisine Üsküdara gitmesi için ısrar etsin. Hattâ birisi onu zorla göndersin!..

Bazan da içinden şöyle dediği oluyordu: «Sanki neden?.. Gidip ona bu maceranın pek çocukça ve mânasız bir şey olduğunu söylesem daha iyi değil mi?»

Lâkin sonra cayıyordu. Gitmemek daha hayırlı idi. Bir hafta bugünü düşündüğü için de şimdi gitmeyince pek mühim bir eğlenceden alakonulmuş gibi kendisinde büyükçe bir boşluk hissediyordu.

Aşağıya indiği zaman Ferhat kendisine sordu:

— Ne o!. Sen bugün süt nineye gitmiyor musun?

Şaşılacak şey... Bu sual onu âdeta heyecana düşürdü.

— Hayır.. diye kestirme, kısa bir cevap verdi

Kocası:

—Yok karıcığım... Bilirsin ki hastalara yardımı çok severim. Eğer beni memnun etmek istersen ihtiyar sütnineye gidersin. Hem de biraz hava almış olursun...

Karşısına «Git!» diye ısrar eden biri çıkınca bu sefer Rezzana bir ruhî nazlanma çöktü:

— Yarın gitsem kocacığım?..

Bunu o kadar tatlı, o derece kedileşerek sormuştu, ki Ferhat ona şefkatle baktı ve gülümsedi:

— Peki!.. Yarın git!..

Kocasının böyle demesi onu âdeta hafifçe heyecanlandırdı:

— Hayır, hayır... ben yine bugün gidevim. İhtiyar kadın perşenbelere alıştı. Gözleri yolda beni bekler... Onun ümitlerini boşa çıkartmak doğru olmaz.

— Doğru... çok incesin Rezzancığım.. Sokaktan gelirken de bana bir şeyler getir. Seni ben de burada, annesi çarşıya gitmiş bir çocuğun heyecanı ile bekleyeceğim

Rezzan hazırlanırken yine mücadele içinde idi. Sanki ne demeğe geçen hafta her perşembe Üsküdara indiğini Ertuğrula söylemişti. Bunu söylememiş olsaydı şimdi bütün bu iç mücadelesine meydan vermeyecekti. Her perşenbe Üsküdara indiğini söylemek bir nevi randevu değil mi idi?. Geçen haftaki sözlerine son derecede pişmandı.

— Devam edecek —

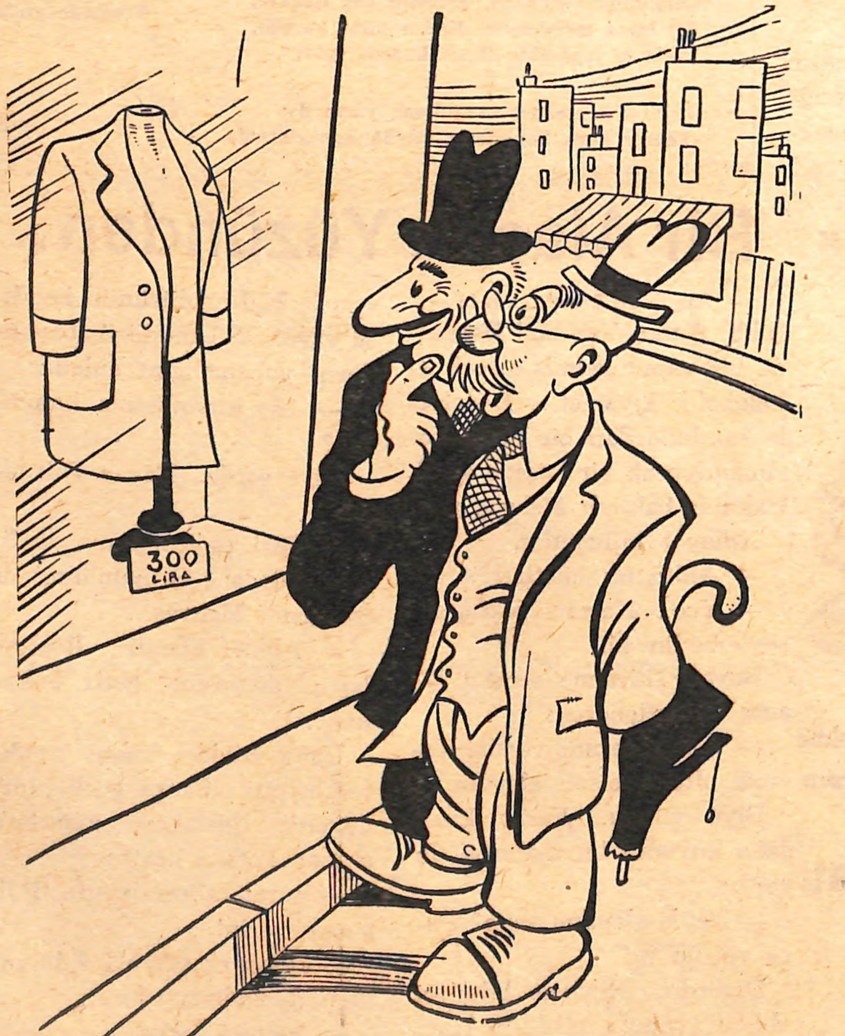

— Şu paltoyu alacağım amma, bizim babadan kalma evi bu fiyata satabilir miyim diye düşünüyorum!..

BİR HAKİKAT

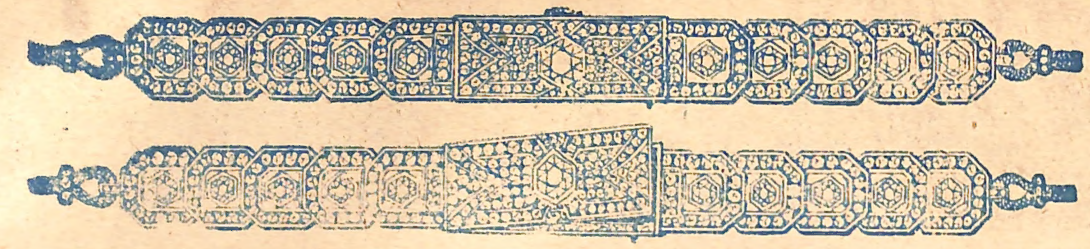

Pırlantalı ve elmaslı saatlerin bütün hakiki evsafı meşhuru âlem olan **SİNGER** saatlerinde toplanmıştır. Bunun için: Saat alacağınız zaman tereddüdsüz **SİNGER** saati almanız ve saatin üzerindeki SİNGER markasına müessesemizin adresine dikkat etmeniz lâzımdır. Satışımız peşindir. Emsalleri gibi 15 sene garantilidir.

ADRES: SİNGER SAATLERİ Mağazası — İstanbul - Eminönü No. 8
Ankara acentası: Seyfullah ve Necib Kardeş. Bankalar 39

GRİPİN

BAŞ, DİŞ, NEZLE, GRİP

Nevralji, Kırıklık Romatizma ve Bütün Ağrılarınızı Derhal Keser. İcabında üç Kaşe Alabilirsiniz.

Taklitlerinden sakınınız.

ÇAMAŞIR İPEĞİ
A T
ASLAN
ALAMETİ FARİKA
Sicil No 7510

20 senedenberi şöhret kazanmış olan hakikî A. T. ASLAN marka sabit ve solmaz BOYALI ÇAMAŞIR İPEKLERİ tekrar piyasaya çıkarılmıştır. Marka ve sicil numarasına dikkat ederek tuhafiyecilerde arayınız. Taklitlerden sakınınız. Umumî deposu: Mahmutpaşa Hacı Küçük cami karşısında Kefeli han altında No. 12

JESEL
Dudak Ruju

okuyunuz.
Yokuş Kitapevi yayınını
En güzel telif ve tercüme eserleri bu Yokuş Kitabevi çıkartıyır.

ADEMİ İKTİDAR

ve bel gevşekliğine karşı

HORMOBIN

Her eczanede bulunur. P. K. 1253. Reçete ile satılır.

7000
SENE
EVVEL

Meşur âlimlerden Dr. Huber, biranın tarihi hakkında yazdığı bir eserde, milâttan 5-6000 sene kadar evvel başlıyan Keldanî medeniyetinde biranın büyük bir yeri olduğunu söylemektedir. Bazan yalnız arpadan, bazan da arpa ve baharattan imal edilen biranın kadınlar ve işçiler tarafından çok içildiğini yine bu âlim anlatmaktadır. Yapılan bir hafriyatta bulunan on mezarın, bira imalâtını gösteren kabartmalarla tezyin edildiği ve kabartmalar yanyana getirilince imalâtın bariz bir surette görüldüğü de aynı âlim tarafından nakledilmektedir.

BU GÜN İÇİLEN BİRANIN 7000
ŞENELİK MAZİSİ VARDIR
Bira besler, serinletir, neşe verir

Evli bir genç bayan nasıl GÜZELLEŞTİ VE MES'UT OLDU?

Bayan G...

"Yalnız bir ay evveline kadar cazibesizis ve kıymetsizdim" diyor.

25 yaşında idim. «Bir kenara bırakılmaktan» korkmağa başlamıştım... Sık sık dans salonlarına devam etmeği tecrübe ettim. Fakat hiç bir erkeğin nazarı dikkatini celbedemiyordum. Henüz evlenmiş benden genç bir arkadaşım bana bir sır tevdi etti: «Erkeklerin takdir nazarlarını çeken taze, nermin ve açık bir cild ve şayanı perestiş bir tendir. Bu yeni ve şayanı hayret güzellik reçetesini sen de tecrübe et» dedi. Şimdi zevcimi ilk nazarda takdir ettiği göz kamaştıran bir tazelikteki genç ve nermin tenim olduğunu itiraf ediyor.

Yaptığım şudur:

«Her akşam, yatmazdan evvel cıld gıdası olan penbe renkteki Tokalon Kremini kullandım. Terkibinde, bütün dünyada meşhur bir cild mütehassısı tarafından keşf ve cild hüceyrelerinden istihraç edilmiş kıymetli bir unsur vardır. Siz uyurken o, cildi besler ve güzelleştirir. Sabahları da yağsız beyaz renkteki Tokalon Kremini kullandım. Birkaç gün zarfında cildim, kadife gibi yumuşak, gül yaprağı gibi taze ve nermin bir hal aldı, açık mesamelerim sıklaştı ve siyah noktalarla gayri saf maddeler kayboldu.»

Erkekler **SİZİ** cazip ve sehhar buluyorlar mı? Aksi taktirde hemen bugünden cild gıdası olan Tokalon Kremini kullanarak letafetinizi arttırınız ve teninize hayat ve taravet veriniz. Tokalon kremlerini, cild için besleyici hiç bir unsuru ihtiva etmiyen âdi güzellik kremleri ile karıştırmayınız.

TARİHTEN ÇİZGİLER

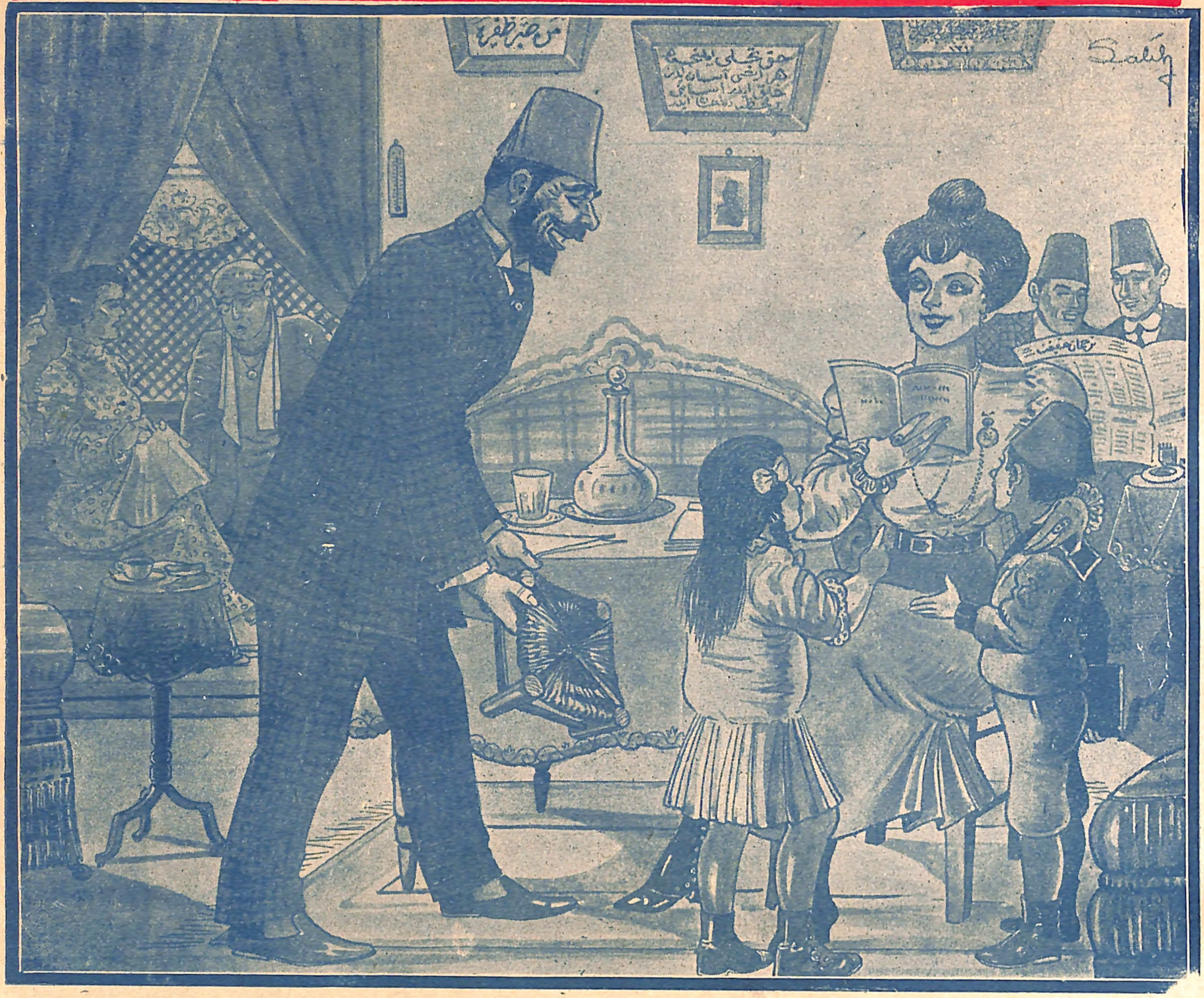

YENİ MÜREBBİYE EVE GELDİKTEN BİR KAÇ GÜN SONRA...

Beyefendi — Öyle rahatsız oluyorsunuz matmazel.. Şunu ayağınızın altına koymaz mısınız?..

Hanımlar — Ağzını açıp da bizimle bir kelime lâf etmiyen insanı görüyor musun? Bu kokona eve geldi geleli onunla bülbül gibi konuşuyor...

» — Vallahi bilmem amma bu kadının gözlerinden ben korktum.. Yalnız çocukları değil, sakalı ağarmış beyimizi de okutacak.. Rabbim muhafaza buyursun!..

» — Her akşam entarisini sırtına, takkesini başına geçirip köşeye kurulan Beyefendimiz bak ne hale geldi! Sakal sık sık taranıyor, elbise sırtından çıkmıyor.. Bunlar hayır alâmetleri değil hanım?.

FAZLA ŞİŞMANLIĞA KARŞI
RADYOKARBON
TABLETLERI
Mide ve barsakların muntazam çalışmasını
temin eder.
Bütün eczanelerde bulunur.

Umumî Neşriyat Müdüür: E. R. Uzman. Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası